

АБОНАМЕНТ:

за година 30 лева
за 6 месеца 18 лв.

ОБЯВЛЕНИЯ:

Годешни и венч. 40 лв.
Всички други обявления,
и реклами по 1 лв. кв. см.
Некролози и благодарно-
сти по 2 лв. на кв. см.
Приставски обявления
по 80 ст. на дума.

ИЗТОЧЕН КРАЙ

Орган на Обединената Нар.-Прогресивна Партия
— Бургаски Окржг. —

Излиза всяка
СЕДМИЦА

Всичко за вестника
се изпраща до
редакцията му.

Директор: К. Илиев
адвокат

Телефон № 112.

СКРЖБНА ВЕСТ

Потопени в дълбока скръб, съобщаваме на роднини, познати и приятели, че многообичния ни и непрежалим за нас съпруг, баща, брат и зет

ВАСИЛ ДИМОВ

НА 72 ГОДИНИ

днес, на 15 май, 5^{1/2} часа зарианта, предаде Богу дух.

Опелото в църк „Св. Димитър“ на 16 т. м. 3 часа сл. обед.

Ти не си вече между живите, скъпи татко, твоят поглед и твоята блага реч не ще сжгряват вече сърцата на любящите те бе-жена и деца, но нам не бе съдено да ти се радваме повече, да бъдем под мощната бащинска закрила, но най-скъпи спомени ще пазим за тебе, за твоите нежни грижи към нас.

Ти беше образец баща и съпруг. Ние ще черпим поука от целия твой примерен живот и духът ти не ще ни напусне нито за миг, а ще ни напътства в живота.

Поклон пред твоята скъпа памет.

гр. Сливен, 15 май 1922 год.

От опечалените:

Съпруга: Марийка; дъщери: Панишка и Митя; син: Васил; брат: Георги; сестри: Султана, Кина, Таша и Димка

Семейства:

Панайот Падареви, Коюмджиеви, Петр Падареви, Хр. Мирчеви, Ст. Таушанови, Ил. Юрукови, Попович. Георги х. Димитрови.

БЛАГОДАРНОСТ.

Семейство ВАСИЛ ДИМОВ изказва своята благодарност към всички роднини и познати, които съпроводиша тлените останки на непрежалимия им съпруг и баща Васил Димов, както и към всички ония, които изказаха своите съболезнования лично, телеграфически или писмено.

Семейство Васил Димов.

„ВЕРСАИЛ“ И „ВРАНЯ“.

Близко до Париж, в една чудна природа, се издига стария дворец на френските царе — „Версail“. Там, далече от шумът на големия град, често се е решавала съдбата на Франция. Там, с едно сурово презрение към мжлвата и улицата, през вековете се е ковало бъдещето на великата нация. Сжбитията през вековете на революцията покриха с черно тоя дворец и новия век — мекът на прогреса — го обжрна на музей.

Близко до София, пак сред една чудна природа се издига, малък дворец — „Враня“, в който често се решавала участта на България през царуването на Фердинанда. Ако в една колона говорим за „Версail“ и „Враня“, това правим не да подчертаем приликата на живота в единия и другия дворец, но да напомним поуката, която дава сегашния самотен „Версail“. Грешили сж всички, които сж бегали от големия град и в усамотение сж решавали съдбините на народите. Франция нямаше да пролее толкова кръв за своето възраждане, ако владетелите й бежа винаги по-близко до масата и проучваха мисълта на всеки ден. Те щеха да забележат конвулсиите на измъчения от груб

реакционизм народ и щеха да видят пътя, по който народа е длъжен, в стремлението си за самосъхранение, да извие. Далече от пулсът на живота и най-добрите монархи може да се излъже от ония, които обикалят трона му и бдят не на общественото добро, а над своето лично добруване. Ние бихме желали в „Враня“ да не се решава нищо преди да се консултира народа. Онова, което там ще се замисли, нека се приложи в София и то, след като се вгледа в лицето на народа, след като се проучи неговата интимна мисъл, и след като се определи неговата воля. Нека сега „Враня“ не излезе тъй злочесто място каквото бе през царуването на Фердинанда, като двореца „Версail“, нека, от сега нататък, историята за него да каже не оная горчива дума, която вледенява човека от ужаст. Цар Борис е достатъчно разумен за да не допусне странични политически „великани“ да обжрнат неговата летна резиденция „Враня“ в тжжен „Версail“, гдето да се кове нещастията на народа и да се готвят траурни страници за историята; нека поколението каже: „синът излезе по-добър и по-честит от своя баща и дедо.“

Р-ов.

Всят анархията

Промените в обществения живот стават по два начина. Единия е посредством еволюцията, а другия чрез бжрзите обществени скокове, наречени революция. Всеко общество предпочита да се развива и му се променят формите на вътрешния живот по един тих, бавен, незабелязан начин. Никое общество не дочаква вътрешните си промени, нито пък установените си форми на живота да се изжршват вън от определените норми, от обществените закони. До като начинът на живота запазва характера на законите, до като последните не противоречат на обществените отношения, до като последните се изжршват нормално и болшинството от народа ги тжрпи, — до тогава няма никой право да действа вън от законите, с явно намерение да тжпчи правата и свободите на народа, съществуващи под обществените и правови форми. Този който се опита да погази или незначително изразените чрез законите права и свободи на народа, е недобр гражданин, бунтовник, анархист. Пред обществените закони всеки е престъпник, който ги не зачита, и колкото престъпниците стоят по-високо от другите граждани, толкова наказанието им е по-тежко, по-позорно. Защото, ако обществото остави да бждат тжпкани законите от самите тези, които сж поставени да ги изпълняват, то колко по-лесно и по-безогледно могат да бждат нарушавани самите закони от всека обикновена обществена единица, която често, за да удовлетвори някои свои нужди, действа незаконно, вън от рамките на обществените наредби, против обществените закони.

Общинското самоуправление у нас е една от ония правови форми, за които нашето население най-много джржи, защото се е ползувало от него даже и тогаз, когато нямаше нито помен от конституция, и когато бжлгарския народ се считаше за една безформена маса, способна само да се подчинява и да плаща данъци. Сжрбските и романски власти и днес в Македония и Добруджа по-малко сжпхят собствеността и живота на бжлгарите, отколкото онова традиционно общинско управление, което е станало вече основа и може би прибежище за най-последните граждански и политически права. У нас не само по традиция, но и по изричното предписание на конституцията не може да се отива явно в разрез с тия вековни права на бжлгарското население. Но дружбашите, както вжв всички други отрасли, тжй и тук туриха ржката си и то с единствената цел за лични блага.

И до днес пресата коментира факта за потжпканите правдини на Софийските граждани от дружбашкото правителство. Корупцията, която сее правителството в общинското самоуправление, е страшна и опасна. Тя е системата, която винаги има за резултат не мирното и еволюционно развитие на нашия джржавен организъм, а този, който носи бурята. Революциите избухват повечето пжкти не за новото, за живота на зрелите обществени промени, а за запазването на тези обществени форми, които имат своя raison d'être. Софийските граждани, за да запазят своето общинско самоуправление, ако бежа неблагоприятни, щеха да направят улични скандали, мятане.

Но сеющите деморализацията в общинското управление, пушат революционни искри и с тактиката си карат гражданите към саморазправа. Софийските граждани до сега показва изжвнредно тжрпение; те дадоха достатъчно доказателства, че не желаят сжтресенията, защото вярваха, че с мирната и законна борба ще постигнат целта си — запазването на общинското самоуправление. Но те излезоха излъгани, и ако се случат сега сжлъкновения, единствен виновник на това ще бжде правителството на Царя, което сее терора, анархията и революцията. Софийските граждани се изказаха за новия закон за Софийската община, но правителството иска насила да натрапи свои хора. Тогава кое е последното средство за насилията?...

НАШАТА ИНТЕЛЕГЕНЦИЯ.

Масовите и стихийни политически движения в последно време значително понижиха и засенчиха значението на интелигенцията в нашето общество. Днес тя е потисната от дружбашки и комунисти и изнемогва при най-лоши условия, които могат да компрометират правилния развой на обществото в бъдеще. Никого интелигенцията у нас не е била в по-тежко положение и в по-голяма мизерия както днес.

Писатели, учители, професори и дори хора от свободни професии днес буквално бедствуват, защото нямат нито средства да работят спокойно, нито да печатат своите трудове при тоя сжпх печат и при днешната апатия на обществото. Думите на Славейкова:

„Не пей ми се. И защо ли да пей В тез години каквито живея“

„Като няма кой да слуша, разбира

Туй що пей, туй що джржкам на лира?“ сж напжлно приложими днес.

Нещо повече. Нашата интелигенция днес е подложена на едно нечувано преследване от страна на простацината в лицето на дружбашката партия, на която помагат и комунистите, които божем ратували за високите идеали, за просвета на масата! Днес интелигенцията е изключена от оная ржководна роля, която е имала до сега в нашето общество. На нея не се дава място в управлението на джржавата, а малкото единици, които за нещастие сж останали от по-стари времена, се местят от град на град, за да се отжрват по-скоро и от тех. Интелегентни сждии и чиновници днес сж играчка в ржцете на дружбашите!

Днес от дружбашите е затворен и главния разсадник на образованието — нашия единствен университет, за да се оставят именити професори на частни подаяния!... Тия печални факти, това мизерно положение на интелигентното наше сжсловие е принудило види се някои негови сдружения, каквото е сжюза на писателите и решението на професорското тело, да излезат из тесните рамки на журналистиката и професорската катедра и да пренесат своята дейност в по-широката маса, та чрез една по-активна пропаганда да очартаят по-ясно значението на науката и по този начин да издигнат своя престиж сред народа, като подчертаят и своите заслуги за отбрана на специфичните им интереси и зачитане техните мнения.

На това решение, на тая похвална инициатива се дължи цялата оная редица от сказки на която нашия град бе свидетел през миналия месец.

Той има щастието да чуе чисто литературните сказки на писателите Добри Немиров и К. Константинов, които в хубава омайна реч изтъкнаха развитието на най-новата ни поезия; той изслуша хубавите лекции по възпитанието на Хр. Киселов; той има случая да чуе и мненията на Н. Дамянов и проф. Ас. Златаров върху един от най-важните мирови въпроси, какъвто е въпроса за човешкото щастие, което както право забелязоха не се състои нито в пълното задоволяване материалните интереси, които всецяло сж обладали днешното общество, нито във вихрените наслади в живота, нито в славата, а в оная плодотворен труд, в оная взаимнопомощ, в онова самопожертв. в полза на страждущето човечество.

Всички гости обаче не се посрещнаха с подобаващото гостоприемство. С изключение на последната сказка на проф. Златаров, другите лекции и сказки се посещаваха от ученици, или от нашата току що свършила младеж. А тук требваше да се притече по широката маса. Не говоря за трудещите се, те се пазят грижливо от водачите им, да не чуят нещо от буржоазната наука.

Тая апатия на обществото не трябва обаче да отчайва поменатите организации и техните членове. Те трябва да продължат своята дейност в обществото и да се докоснат върху чисто обществ. и политически въпроси, какъвто бе сказката на Хр. Киселов — «нашата съвр. действителност», в която сказчика очерта твърде релефно жалкия образ на нашия бай Ганю, в ролята на ръководител в днешните нещастни времена за Бжлгария.

Тая първон. инициатива на съюза на писателите ще дее и трябва да доведе до едно общо синдикариране на интелигенцията не да наложи някои насилнически мерки за своето налагане, а чрез по-високо самовсаждане на едно съзнание в обществото извоюва онова място, което се пада на интелигенцията в живота на обществото

Щ. В.

ХРОНИКА

Ученици — пушачи. Сжобщават ни, че една част от учениците в тукашната гимназия пълнят коридорите с непроницаем дим. Това ставало от ученици, които не сж достигнали 16 год. възраст. Тая свобода може да се отдаде по-вече на една плахота и слабохарактерност, от колкото на некое хигиеническо или педагогическо убеждение. Англичаните инжк гледат на тия работи. Те сж най-свободния народ на света, но се грижат за нравственото и физическо възпитание на младото поколение и запрятват строго вредните работи, като пиянство, пушенето на тютюн от младите и пр. Преди двадесет години у тях влезе в сила един закон, с който се запрещава пушенето на тютюн от деца и юноши по млади от 16 години.

Спиране на търговията. Търговията в града ни почна значително да спира, и търговците и занаятчиите всекидневно търпят големи загуби. Всички сж се замаяли от настаналия кризис и не знаят как ще посрещнат зимата при настаналото безпаричие.

Просията в Сливен. Принудени сме да изтъкнем, че в Сливен сж се навждали доста просеци, които спират на улицата минавачите и често с псувни искат милостиния. Не знаем защо респективната власт до сега не е наредила просията в града и е оставила често най-здрави и способни хора да просят из улиците и да дотегват на минавачите. В другите градове сжществува специален правилник за просията, според който последната се позволява само в събота и то на хора неджгави, които не могат с труд да изкарат прахраха.

Втора подкана. Обжрнахме вниманието на г. председателя на комитетата „х. Димитр“ да даде отчет за сметките по подписката за издигане паметник на великана от нашето минало х. Димитр войвода. До сега не е направено нищо. Непотенно е една публична подписка да стои в мъгла и да остава място за подозрения. Гражданите искат да знаят какво е сторено с техната лепта. Това нека добре се разбере.

Пощадете ги. Така се провикват „Дневник“ и „Утро“, които стоят близо до дружбащите и чакат от тех благоволение и подкрепа. „Пощадете дружбащите!“ Защо? Затова ли, че те проиграха положението на страната и обжрнаха управлението в цяла палиячовщина? За това ли, че протегнаха ръка и закрилиха крадците и убийците? За това ли, че изпречиха пред народа грозния силует на економическото рабство? Кажете за Бога, за какво да ги пощадим? Ние ги атакуваме като мислим, че с това изпжлняваме един свой граждански дълг към отечеството. Престъпник е оная, който закриля престъпниците и светотатството е да се остават да се развиват гибелните събития без да им се противопостави пречка.

Тържеството на дружбащите. Един чужденец ето как се е изказал за тържеството на дружбащите:

„Дружбащото правителство, казал той, се хвали чрез своите вестници, какво никое правителство в Бжлгария не е могло да се сдобие с тържество толкова, с каквото се е сдобило то. Макар, че от кжсо време сжм в Бжлгария, но аз претендирам да познавам политическите партии и техната служба в минало и настояще към Бжлгария. Коя политическа партия, като изключите радославовата, е така зле влошила политическото и економическото положение на страната и даже го е докарала до крах? Това положение, във всеки случай не може да се вземе за тържество, или ако се вземе, то е тържество на развалата, тържество на позора“.

Чужденеца изглежда, че познава добре нашето положение. Ние бжлгарите имаме тая особнос, че не виждаме често по далече от носжт си. Ние мислим, че чужденците не могат да прогледнат в интимния живот на Бжлгария, и че последната е за тех чужда, неоткрита земя.

Пак тревоги. От ново почнаха да се чуват заканвания. Дружбащите най-последно прибегнаха до маниера на болшевиките. Когато искат да маскират едно злодеяние, те бият силна тревога за вътрешна опасност и в общата суматоха спокойно прекарват онова, което е техна основна цел. Ние не верваме, че от целия този шум, който се вдига сега против врангелистите ще излезе друго, освен ново посегателство на народните права и джржавни интереси. Бие се тревога, крещи се за предателство само и само да може да се омегчи горчивия хап, който се готви да се даде на народа с приемането нотата на репарационната комисия.

Политиката с тревоги е опасна — тя винаги дониса жалки последици. Това нека се помни добре.

Уволнени офицери. Уволнени сж командира на 7 джандармерийски полк г. подполковник Стоянов и помощника му г. майор Сарафов. Това увольнение се счита от гражданите за гонение на офицерите, за да се удовлетвори каприза на известни дружбащи. Не се оправя тжй армия г-да дружбащи.

Починал. На 15 того почина нашия сжгражданин Васил Димов. Погребението му се извърши на 16 того при стечението на една голема част от сливенци. Покойния бе примерен гражданин. Мир на праха му! Нашите сжболезнования към опечаленото семейство.

Починал. На 15 того се извърши погребението на нашия политически приятел Димитр С. Лимонов. Покойния бе деятелен член на партията. Мир на праха му!

Нашите сжболез, към опечалените,

ТЮТЮНЕВА ФАБРИКА „ТРАКИЯ“ — Ямбол

„ТРАКИЯ“, че пак „ТРАКИЯ“

Пушачи, препоржчваме Ви, да опитате наши папириси и тютюни, за да се уверите, че действително те са най-добрите, защото работим изключително стари, отлежали, ароматични тютюни.

— На продавачи на едро и дребно даваме сигурна печалба. — „ТРАКИЯ“, че пак „ТРАКИЯ“

От фабриката

1-2

Сладкарница „РОЗА“ — Ямбол

е единственото място, кждето всеки може да мери всичко по своя вкус: било пасти, сладолед, сладка, ледени сиропи и всички други сухи сладости.

Изработва разкошни торти и приема поржчки от всички краеша на Бжлгария.

В МАГАЗИНА на ДИМИТР КАМБУРОВ — Ямбол

се намират за продан всички видове вжлнени платове

Бжлгарско Народно Читалище „ЗОРА“ — Сливен

Народното читалище „ЗОРА“ обявява, че длжността ДОМАКИН при сжщото е вакантна, с годишна заплата 20,400 при лична гаранция 20,000 лв.

Жалающите, да подадат нуждното заявление най-късно до 22 того.

От Настоятелите

ГЕОРГИ ХР. ВЖЛЧАНОВ & СИН

Машинно представителство — Ямбол

СЕПАРАТОРИ ЗА МЛЕКО

Прочутата марка Ideal от 40 — 400 литри, с висящ барабан, качен на сжчмени лагери.

КОМПЛЕКТНИ МЕЛНИЧНИ

инсталации от всеизвестната Австрийска фабрика Gaus—Rossa Baumgartner комплектовани на общ постамент с бурато и диаметра камните до 80 см. ПЕЖСКАЧКИ ЗА ЛОЗЯ тип Верморел по 1100 см.

Каталози за мелниците на разположение. В скоро време тига първия модел който ще бже инсталиран в Ямбол. — циялно за реклама.

БРАТЯ П. НАЧЕВИ Ямбол — К.-А.

ФАБРИКА

за спирт и натурални вина на едро и дребно

Предприемачи, кожари и житари.

Представителство на най-хубавото Русенско

пиво „СВ. ПЕТКА“

БЕНЦИ

сжс сжчмалии лагери на р и с мотор—висок 2 $\frac{1}{2}$ метра,

го лек, железен, английски. Цена много износна

1-1

Споразумение редакци

АРХИТЕКТУРНО СТРОИТЕЛНО БЮРО

Инженер Архтект БОРИС БОЯДЖИЕВ

Сливен — Военния Клуб.

Изработва проекти и ръководи всички видове постройки